

РЕШЕНИЕ

№ 1492

гр. София, 09.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в публично заседание на 17.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Проданова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **8364** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е поредана чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е жалба, вх. № 32-261684/16.8.2021 г., подадена от OGL F. T. L. G. / O. – Ф. Т. Л. Г. - Германия, с адрес на управление Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с V. № DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2 срещу Решение № Р. 3000-1744/28.7.2021 г. на директора на Териториална дирекция Тракийска в Агенция Митници.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е незаконосъобразно на основание чл. 146 т.3, т.4 и т.5 от АПК, тъй като е издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Административният акт е постановен при неправилно установена фактическа обстановка. Сочи се, че оспорващият е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално дължимата и платена цена по доставката. Същата се явява договорената стойност на стоките по смисъла на чл. 70 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (М.). В подкрепа на този извод се сочат представените документи – фактури, товарителници, счетоводни документи, справки–декларации по ЗДДС, които неоснователно не са взети предвид от митническата администрация. Те потвърждават по безспорен начин декларираната при вноса договорна стойност на стоките, съгласно чл. 70, ал. 3 от М.. Излагат се твърдения, че чл. 75 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 не въвежда

изискване за доказване на печалба при реализация на стоките, нито разделя документите на такива, свързани с доказването на по-висока или с доказването на по-ниска продажна цена от покупната им стойност. Посочено е, че митническата администрация не е отчела спецификите на търговските отношения между О.-Ф. Т. Л. Г. и крайния им клиент – международната търговска верига LIDL. Оспорващият продава на посочената верига пресни плодове и зеленчуци ежемесечно, реализирайки множество доставки, като печалбата се формира в един относително дълъг период, обхващащ множество доставки. На последно място се посочва, че в случая е приложим метода по чл. 74, пар. 2, ал. 4 от М. за определянето на митническата стойност. Цялото количество внесени тиквички е било продадено на LIDL, което означава, че се касае за продажба на най-голямо сборно количество от внесените стоки, по смисъла на визираната разпоредба.

Жалбоподателят, редовно призован за съдебното заседание се представлява от адв. Г., който поддържа доводите, изложени в жалбата, както и искането актът да бъде отменен. Претендира присъждане на разноски, за което представя списък.

Ответникът - директора на ТД Тракийска на Агенция Митници, чрез юрк. С. изразява искане жалбата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София - град, I отделение, 21 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 14.5.2020 г. в МБ С. е регистрирана митническата декларация с MRN 20BG003010015990K0, с вносител OGL F. T. L. G., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление пресни зеленчуци с произход Република Турция, в това число и пресни тиквички (стока № 3) с него тегло 5400 кг. Като доказателство за турския произход на стоките от гореспоменатата митническа декларация е представен и приет сертификат за движение Е.. 1.

В момента на подаване на митническата декларация (14.05.2020 г.) са деклариран следните данни:

За стока № 3 (пресни тиквички) с код по КН [ЕГН], е декларирана митническа стойност в размер на 8619,15 лв., преизчислена в €/100 кг. на 81,61 €/ 100 кг. Определената от Европейската комисия (ЕК) за дата 14.5.2020 г. стандартна вносна стойност (С.) за тиквички с произход ERGA O., в това число и с произход Република Турция е 46,4 €/100 кг. Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 изисква сравняване на декларираната вносна стойност с определената за деня С.. Ако вносната стойност е по-голяма с повече от 8 % от С., чл. 75, параграф 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, изисква вносителят да представи обезпечение. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил при определената за деня С. (46,4 €/100 кг.). При сравнение на двете числа за конкретната стока декларираната вносна митническа стойност (81,61 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (46,4 €/100 кг.), поради което вносителят е представил обезпечение в размер на 1129,33 лв.

На 14.5.2020 г. с писмо, рег. № 32-137455 на началника на МБ С. жалбоподателят е уведомен, че на основание чл. 75, параграф 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от четири месеца от регистриране на митническата декларация с MRN 20BG003010015990K0 от 14.5.2020 г., е необходимо да представи

доказателства, че стока № 3 (пресни тиквички) е реализирана на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

Обезпечението за стока № 3 (тиквички) е внесено в пълен размер от пълномощника на OGL F. T. L. G. - Р. БЪЛГАРИЯ О..

На 12.6.2020 г. OGL F. T. L. G., чрез пълномощника си Р. БЪЛГАРИЯ О., представя доказателства на какви цени са пласирани стоките от тази партия, в това число и пресните тиквички. За стока № 3 (тиквички) цялото количество от 5400 кг. е продадено на цена от 95 €/100 кг.

Към молба от 2.7.2019 г. от германския търговец са приложени допълнителни доказателства: справки-декларации по ЗДДС за данъчни периоди от м. януари до м. май 2020 г., дневници за покупки и за продажби; уведомления за приемане на постъпили данни от цитираните отчетни регистри; подадени VIES декларации за осъществени ВОД за същите данъчни периоди.

След проверка на представените доказателства, административният орган е констатирал следното:

За стока № 3 (тиквички) представените фактури за последващи продажби сочат, че тиквичките са продадени на цена от 95 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока (с деклариран разход в митническа декларация с MRN 20BG003010015990K0 от 14.5.2020 г.), изчислени на 103,14 €/100 кг. Предвид горното, митническите органи са приели, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване, като внесеният за стока № 3 депозит в размер на 1129,33 лв. следва да се задържи за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891.

Предвид гореизложената фактическа обстановка и в съответствие с чл. 22, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., с писмо рег. № 32-295651 от 9.10.2020 г. немското търговско дружество е уведомено, че предстои издаване на Решение на Директора на ТД Тракийска, с което за стока № 3 (пресни тиквички) по МД е MRN 20BG003010015990K0 ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, параграф 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891 и предоставеното обезпечение в размер на 1129,33 лева ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни.

В рамките на посочения срок на 12.11.2020 г. от страна на Р. БЪЛГАРИЯ О., в качеството му на пълномощник, съгласно Пълномощно № 0790/2015R от 15.10.2015 г. на OGL F. T. L. G. е депозирана молба с вх. № 32-332111, с която същото възразява срещу предстоящото издаване на негативно решение за усвояване на депозит за стока № 3 (тиквички) с нето тегло 5400 кг. по МД с MRN 20BG003010015990K0 от 14.5.2020 г.

На 28.7.2021 г. е издадено оспореното Решение № Р. 3000-1744/28.7.2021 г. на директора на ТД Тракийска в Агенция Митници.

Видно от същото е, че ответникът е постановил оспорвания акт, като се е позовал на разпоредбата на чл. 181, пар.1 от Регламент /ЕС/ 1308/2013 на Комисията, предвиждаща, че към определени продукти от сектора на плодовете и зеленчуците /в т.ч. тиквички/ се прилага системата на входните мита. Съгласно чл. 181, пар.2 от Регламент /ЕС/ 1308/2013 Комисията с делегирани регламенти въвежда правила с цел

гарантиране ефикасността на системата на входните цени чрез проверка на достоверността на декларираната стойност. За тази цел декларираната от вносителите цена се сравнява със С., в резултат на което може да се изиска представяне на обезпечение. Актът, приет от ЕК на основание чл.181 от Регламент /ЕС/ 1308/2013, е Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891. Практическото прилагане на правилата за определяне на митата на стоките, към които се прилага системата на входните цени, показва, че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална. Колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова по-ниско е митото и обратно. Поради това, ако вносителите декларираат завишени цени, които са по-високи от С., с които избягват заплащането на по-високи мита, ЕК е въвела обезпечението като инструмент за защита интересите на ЕС. Задължението за учредяване на обезпечение възниква, ако декларираната вносна стойност е по-висока от С. с повече от 8%. С действията си вносителят декларира, че въпреки, че на пазара в третата страна /Република Турция/ стоката пресни тиквички е имала С. 46,4 евро/100 кг., той я е закупил на цена 81.61 евро/100 кг. В този случай негова е тежестта да докаже, че по-високата декларирана от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на по-високо мито. Като обосновка на по-високата цена могат да се представят например доказателства, че стоката е от категорията на биопродуктите или е с качество екстра, което в случая не е така. В решението е изложено, че пазарната логика изисква търговецът да продава дадена стока на цена, не по-ниска от тази, на която я е придобил. Затова и митницата търси убедителни доказателства, че той е продал стоката на цена, равна или по-висока от цената на придобиване. Направен е извод, че в случая този факт не е доказан за цялото количество от 5400 кг. за стоката пресни тиквички.

Видно от оспореното решение е, че ответникът не е приел наведените от жалбоподателя аргументи, като е посочил, че когато прилагането на митническата ставка зависи от вноската митническа стойност на внасяната стока, митническите органи трябва да проверят достоверността на тази цена като я сравнят със С., изчислена от ЕК за конкретния продукт с конкретен произход. В чл. 75 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891, при дефиниране на задължението за вносителя е използван глаголът „да докаже“, а не „да покаже“. Изложил е мотиви, че ако идеята е вносителите просто да показват документи, че са пласирали стоката, без значение на каква цена, в текста е следвало да се използвал глаголът „да покаже“. Аргументирал се е, че регламентът задължава митническите органи, за да освободят представеното обезпечение, да изискат от вносителя доказателства, че стока, която е закупена на цена, по-висока в сравнение със С. с повече от 8%, е освободена според условия, потвърждаващи достоверността на тази висока цена. Ответникът е подчертал, че смисълът на търговската дейност е тя да реализира печалба, поради което не е приет за достоверен фактът, че търговецът е закупил стока с високо качество на висока цена, за да я продава евтино, както и не е прието за логично твърдението на пълномощника на вносителя, че продажбата в ЕС на по-ниска цена потвърждава достоверността на високата вносна цена. През 2018-2020 г. били издадени 402 решения, с които е отказано на германското дружество освобождаване на представени от него обезпечения във връзка с поставени от него стоки под режим допускане до свободно обращение с цел крайно потребление на стоки, по отношение на които се прилагат С. и за които се изисква вносителят да представи обезпечение.

Видно от решението е още, че е отхвърлено и искането на вносителя да се

анализират факти не по конкретната декларация, а на база всички вносни операции за един месец с аргумент, че при вземане на решението за освобождаване или задържане на обезпечението се изследват фактите и доказателствата по конкретната митническа декларация, а не данните по вноса на месечна база. В чл.148, пар.1 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 ясно е дефинирано, че обезпечението е еднократно и покрива една единствена операция за потенциално митническо задължение, а не декларациите, подадени в рамките на един месец. Фактът, че в края на месечния период търговецът не е на загуба не променя обстоятелството, че конкретната сделка със стока № 3, внесена с МД с MRN 20BG003010015990K0 от 14.5.2020 г. вносителят не доказва достоверност на декларираната висока вносна митническа стойност.

Себестойността на стоката, преди продажбата ѝ на територията на Република България на търговска верига Л. е изчислена на база следните данни, описани в митническата декларация и в представените документи: митническа стойност на стока № 3 от 8619.15 лв., при тип на сделката – покупко-продажба, включваща реално прехвърляне на собствеността срещу заплащане, условие за доставка FCA с отправна точка А., Турция, при което купувачът заплаща транспортните разходи, застрахователната премия, всички мита и такси, дължими при вноса на стока, АК – разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка до мястото на въвеждане на стоката в ЕС – 1014.88 лв., то дължимото вносно мито при декларирана митническа стойност от 81.61 евро/100 кг. и декларираните преференции $100 - 12,8\% + 0 = 1103.25$ лв.

При тези изходни данни себестойността на стоката е изчислена по следната формула: 7604.27 лв. /цена/ + 1014.88 лв. /транспорт до ЕС/ + 1103.25 лв. /мито/ + 1074.58 лв. /транспорт в ЕС/ + /разходи за представителство през БАБХ на МП Капитан А./ = $10\ 892.83$ лв., или преизчислено в евро/100 кг. – 103.14 евро/100 кг. Според административния орган, сравнението между вноската митническа стойност на тиквичките 81.61 евро/100 кг.; себестойността им преди продажбата 103.14 евро/100 кг. и цената, на която тя е продадена на търговска верига Л. от 95 евро/100 кг. показвало дисбаланс, което е мотивирало издаването на оспорения акт.

По делото е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което съдът цени като компетентно и точно изготвено, според което реално договорената и платена цена на стоката, посочена под номер 3 в митническата декларация – пресни тиквички е $3888,00$ евро или $7604,27$ лв. Единичната цена е $0,816$ евро за килограм, като цената преизчислена в евро за 100 кг. е $81,61$ евро/100 кг., с включени разходи за транспорт до входен граничен пункт. В този смисъл е направено заключение, че е налице пълно съответствие в данните за стойностите посочени в документите, приложени към молбата за възстановяване на депозита, с тези декларираните в процесната митническа декларация. От вещото лице е установено, че плащането на декларираните в MRN 20BG003010015990K0 от 14.5.2020 г. стоки е извършено по банков път на 07.05.2019 г., съгласно WIFT. На следващо място съобразно поставените задачи в заключението е посочено, че митническата стойност на внасяните стоки, изчислена по метода на най-голямото спорно количество продадени стоки в страната, посочен в чл. 74, § 2,б „в“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., за приемане на М., е $5\ 235,00$ евро или 95 евро за 100 кг.

По делото са приети писмените доказателства, представени с административната преписка, както и тези приобщени от страните в хода на съдебното производство.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок, срещу подлежащ на обжалване административен акт и е процесуално допустима, и като такава следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореното решение е издадено от компетентен съгласно нормата на чл. 19 от Закона за митниците орган, в обема на правомощията му. Издадено е в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, в т.ч. фактически и правни основания за издаването му.

По делото е безспорно, че О.-Ф. Т. Л. Г. е внесло и декларирало с митническа декларация МРН 20BG003010015990K0 от 14.5.2020 г. стоки – тиквички в посочените количества, с държава на произход Република Турция и че тези стоки са продадени впоследствие на територията на България на Л. БЪЛГАРИЯ Е.. От издадените от оспорващия фактури, удостоверяващи продажбата им се установява, че цената, на която те са били продадени на Л. БЪЛГАРИЯ Е. е съответно 95 евро/100 кг.

Тиквичките, като вид зеленчук попадат в обхвата на приложение VII на Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Установеният с чл. 181, § 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета принцип е, че за целите на прилагането на митническата ставка по Общата митническа тарифа по отношение на продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците и преработените плодове и зеленчуци и по отношение на гроздовия сок и гроздовата мъст, входната цена на дадена партида е равна на нейната митническа стойност, изчислена в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета (40) (Митническият кодекс) и Регламент (ЕО) № 2454/93 на Комисията (41). В чл. 181, § 2 от Регламента е предвидено, че за да се гарантира ефикасността на системата, на Комисията се предоставя правомощие да приема делегирани актове с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция. Според чл. 75, § 1 от Делегирания регламент продуктите от секторите на плодовете и зеленчуците за целите на чл. 181, § 1 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 са тези от приложение № VII към Делегирания регламент.

При действието на чл. 75, § 2, ал. 1 от Делегирания регламент, ако митническата стойност на продуктите от част А към приложение № VII се определя според договорната стойност, посочена в чл. 70 от М. и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8% от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията. В тази хипотеза размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите се определя по фиксираната стойност при внос.

В тежест на вносителя е да докаже в едномесечен срок от продажбата на продуктите и в четиримесечния срок от датата на приемане на декларацията за поставяне на стоките под режим допускане за свободно

обращение, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 М., или да определи митническата стойност, посочена в чл. 74, § 2, б. „в“ от М. /чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегирания регламент/. Доказването на условията на освобождаване на партидата включва не само фактурата, а и всички документи, необходими за извършване на митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от партидата /чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегирания регламент/. Условие за освобождаване на гаранцията е представяне на удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване. Иначе обезпечението се задържа чрез плащане на вносни мита /чл. 75, § 5, ал. 3 от Делегирания регламент/.

В случая декларираната митническа стойност на продукта тиквички е по-висока с повече от 8% от определената от ЕК фиксирана стойност към момента на вноса. Последващата реализация на стоката под себестойността ѝ, не определя като непълно доказването на освобождаването на партидата според условия потвърждаващи правилно определяне на митническата стойност по метода на чл. 70 М. в контекста на трайните търговски отношения на вносителя и клиентите му, при които печалбата се постига в дългосрочен план. Разглеждането на конкретния внос като част от многото и във връзка с последващите продажби по тях не е в противоречие с чл. 75, § 2, ал. 1 от Делегирания регламент. Гаранцията, посочена в член 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447 на Комисията, обезпечава вноса по конкретната митническа декларация, но това не засяга доказването на условията за освобождаване на партидата, което може да включва и установяване на търговските отношения на вносителя с клиенти, обуславящи продажби на занижена цена без това да е свързано с деклариране на митническа стойност, насочено към постигане на по-малки размери на митническите задължения.

На следващо място следва да се има предвид, че по арг. от чл. 75, § 5, ал. 3 във вр. с ал. 1 *in fine* от Делегирания регламент задържането на обезпечението за плащане на вносни мита в размер, определен по фиксираната стойност при внос, е недопустимо, ако вносителят избере да определи митническата стойност по вторичния метод на чл. 74, § 2, б. „в“ М.. Специалната разпоредба на чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегирания регламент изключва противоречието на упражненото право на избор с поредността на прилагане на вторичните методи по чл. 74, § 2 от М..

Наред с гореизложеното се установява, че с решението на митническия орган е задържано представеното обезпечение за плащане на вносно мито, определено по фиксирана стойност за внос на продуктите, вместо да се определи дължимо мито за стоките по метода на чл. 74, § 2, б. „в“ от М..

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но при липса на съответните материално-правни предпоставки, поради което то следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, поради което съдът дължи присъждането им в поискания размер

от общо 1 200 лева.

Така мотивиран на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Първо отделение, 21 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на OGL F. T. L. G. /O. – Ф. Т. Л. Г./ – Германия, чрез адв. Г. Г. със съдебен адрес – [населено място], [улица], ет.2, ап.2 Решение № Р. 3000-1744/28.7.2021 г. на директора на Териториална дирекция Тракийска в Агенция Митници.

ОСЪЖДА Агенция Митници да заплати на OGL F. T. L. G. /O. – Ф. Т. Л. Г./ – Германия направените по делото разноски в размер на 1 200,00 (хиляда и двеста) лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: